

Underbilag 1 til bilag 3.

Ad skrivelse af 29. november 1956 fra folketingets udvalg angående skolelovsforslagene m. v.

Spørgsmål 7.

Kan ministeren foreslå en ændret formulering af lovens § 9, hvorved en større ensartethed og fasthed i skoleårets placering tilstræbes?

Svar.

I folkeskoleloven af 1937 § 9 er det fastsat, at folkeskolens skoleår begynder den 1. april, samt at undervisningsministeren under særlige omstændigheder kan tillade, at skoleåret begynder til et andet tidspunkt.

Da gymnasieskolerne har sommerskoleår (1. august-31. juli), er sommerskoleåret også det mest hensigtsmæssige for realskoler og mellem- og realskoler, og da skoleåret normalt skal være ens for alle skoler inden for samme kommune, har derfor de fleste købstæder og mange landkommuner med købstadordnet skolevæsen efterhånden indført sommerskoleår, og det må efter den tendens, som har kunnet iagttages, antages, at denne udvikling vil fortsætte.

På foranledning af Den danske Købstadforening foretog ministeriet i 1946-47

en undersøgelse af spørgsmålet om muligheden for at indføre et ensartet skoleår. Angående resultatet af denne undersøgelse skal jeg henvise til vedlagte afskrift af en redegørelse i Meddelelser om Folkeskolen, Ungdomsundervisningen og Læreruddannelsen for året 1947.

I anledning af det af det ærede udvalg rejste spørgsmål har jeg indhentet en udtalelse fra statskonsulenten vedrørende folkeskolen og seminarierne, der har foreslået, at den omhandlede bestemmelse affattes således: „Folkeskolens skoleår begynder den 1. august. Undervisningsministeren kan dog tillade, at skoleåret begynder til et andet tidspunkt.“ Denne ændring vil ifølge statskonsulenten betyde, at et flertal af de skolegængende børn vil få samme skoleår, og at en undervisningsmæssig forbedring opnås.

Under henvisning til de foran givne oplysninger skal jeg henstille spørgsmålet til udvalgets overvejelse, idet bemærkes, at man heller ikke med den af statskonsulenten foreslåede affattelse af den omhandlede lovbestemmelse vil få en for hele landet ensartet ordning, men at denne affattelse nok vil være den mest hensigtsmæssige, hvis man vil lægge vægt på, at den i loven fastsatte normalordning omfatter størstedelen af børnene.